

Něžný obr

Díky velmi příjemným povahovým vlastnostem patří bernský salašnický pes mezi populární plemena

Bernský salašnický pes

„Nepopsatelně přátelský, sociální a neuvěřitelně miluje děti,“ popisují milovníci tohoto plemene bernského salašnického psa. Vzhled tohoto lakově černého psa s červenohnědými a bílými odznaky je navíc velmi impozantní. Je to nejen rodinný pes, ale současně dokáže účinně chránit dům i majetek svého majitele. Tento kdysi sedlácký pes ze švýcarských alpských údolí je totiž také ostražitý.

Jistými charakteristickými vlastnostmi bernských salašnických psů byla vždy nekomplikovaná povaha a všestrannost. Ve švýcarských alpských údolích, kde bylo toto plemeno vyšlechtěno z různých rázů sedláckých psů, museli tito něžní obři ze všech sil pomáhat při každodenní práci. Odpovídali nejen za bezpečí dvora, ale používali se také před těžkými mlékařskými vozíky a u stád skotu. Za požadavkem vysoké výkonnosti však brzy následovalo přání jednotného vzhledu a krásy - a tak zanedlouho vznikl chovatelský program „lysi- nek“ nebo „límečků“, jak těmto sedláckým psům ve Švýcarsku rádi říkali. Kdyby se před více než sto lety nechopil jeden ze švýcarských milovníků psů příležitosti, starý švýcarský sedlácký pes by pravděpodobně brzy vyhynul.

To se ale naštěstí nestalo a dnes patří bernský salašnický pes dokonce mezi oblíbená a rozšířená plemena psů. Módním psem se ale nikdy nestal. To je také dobře, protože tenhle vývoj až dosud žádnému plemeni neprospěl.

Ostražitý, ale bez agresivity

Nehledě na nepopíratelně půvabný vzhled okouzlují bernští salašničtí psi hlavně svou přátelskou povahou. Jsou vůči lidem i zvířatům velmi otevření, současně si ale zachovávají potřebnou dávku ostražitosti, aniž by byli agresivní. To platí v první řadě pro psy z odchovů zodpovědných chovatelů. Pokud si někdo koupí

Něžný obr

Standard krátce

Č. STANDARDU FCI: 45

ZEMĚ PŮVODU: Švýcarsko

POVAHA: Spolehlivá, nebojácná, pozorná, snášenlivá, přátelská a sociální

VELIKOST: Od 64 do 70 centimetrů (psi), od 58 do 66 centimetrů (feny)

HMOTNOST: 50 až 65 kilogramů

OSRSTĚNÍ: Hladké nebo lehce zvlněné

BARVA: Hluboce černá základní barva se sytější hnědočerveným pálením, bílou lysinkou a křížem na hrudi; bílé tlapy a špička ocasu jsou žádoucí

VHODNÝ JAKO: Rodinný pes, společenský a pracovní pes, terapeutický pes

KONTAKT:

Klub švýcarských salašnických psů, kssp@kssp.cz

Ve dvojitém balení se tito sociálně založení psi cítí zvlášť dobře

bernského salašnického psa u pochybného množitele, může se seznámit s hrozivými vlastnostmi zvířete slabé povahy. U takových psů je nadměrně agresivní chování a další nápadné projevy chování na denním pořádku.

Jít na procházku? Ale rád!

Jsou to sice statní medvídkové, ale to neznamená, že by se bernští salašničtí psi nepohybovali rádi. Každodenní procházky patří mezi jejich oblíbené zaměstnání a většina psů tohoto plemene se vydá se svými majiteli ráda i na delší túry.

Bernský salašnický pes však není vhodný jako průvodce cyklistů ani na agility, na to je bernský salašnický pes moc těžký. Pokud si někdo oblíbil uvedené druhy sportu, určitě mu bude více vyhovovat lehký, aktivnější pes.

Kynologická škola

I když bernský salašnický pes není sportovně založeným atletem, rozhodně by měl absolvovat základní výcvik. Chceme-li se vydat se svým psem této velikosti na veřejnost, je solidní výchova alfou a omegou. Dobrým manýrům se tento barevný

Švýcar naučí naprosto bez problémů, budeme-li ho učit důsledně, ale bez zbytečné tvrdosti.

Skvělý terapeutický pes

Odhlédneme-li od kvalit bernských salašnických psů jakožto společníků rodin, získává toto plemeno stále pevnější pozici jako terapeutický pes. Zdá se, že mimořádné vlohy prokazuje především při práci s postiženými dětmi. Známe lidi, kteří se svými bernskými salašnickými psy navštěvují děti ve školách. Školáci tak mají příležitost navázat těsný kontakt s velkým přátelským psem. Protože mnoho dětí trpí opravdovým odcizením přírodě a někdy jsou děti dokonce z domova vybaveny strachem ze psů, je tím důležitější jim tento přístup usnadnit.

Zdraví

A jak je to u bernských salašnických psů se zdravím? Stejně jako všechna ostatní velká plemena psů jsou i bernští salašničtí psi ohroženi torzí žaludku. Mezi preventivní opatření patří miska s krmením postavená na vyvýšené místo, denní porce podávaná ve dvou etapách (vždy ráno a večer), dodržování pevného času krmení a po krmení dbát na to, aby měl pes

Jsou skvělými partnery pro volný čas

potřebný klid. Pokud jde o otočení žaludku, může majitel psa zavést aktivní preventivní opatření, ale jak to vypadá s často se vyskytujícím onemocněním rakovinou, která dává tomuto plemeni zabrat? Mateřský chovatelský klub už dávno zareagoval a podporuje výzkumný program zaměřený na maligní hystiocytózu. Rakovina je u bernského salašnického psa již delší dobu nejčastější příčinou úhynů a v důsledku toho se bernský salašnický pes dožívá v průměru jen sedmi let. Samozřejmě existují berňáci, kteří se dožijí podstatně vyššího věku, deset až dvanáct let není ničím výjimečným. Častou příčinou smrti jsou také onemocnění ledvin. Zde se předpokládá, že svou roli může hrát borelióza, onemocnění přenášené klíštěaty. Začne-li se u bernského salašnického psa zhoršovat funkce ledvin, rozhodně je třeba nechat psa vyšetřit, zda neonemocněl boreliózou. Podobně jako u řady dalších plemen psů se také u bernských salašnických psů může vyskytnout dysplazie kyčelního kloubu (DKK) a dysplazie loketního kloubu (DLK).

Stručný profil plemene

S průměrnou velikostí 64 až 70 centimetrů (psi) a 58 až 66 centimetrů (fenky) a se hmotností 50 až 65 kg patří bernští salašnickí psi bezesporu mezi velká a silná plemena psů. I přes mohutné končetiny jsou mimořádně harmonicky stavění a oko pozorovatele potěší vysloveně půvabnou stavbou těla.

K jejich kráse přispívá také měkká srst, která je rovná nebo jen lehce zvlněná. Hluboce černá základní barva se sytě hnědočerveným pálením, bílou lysinkou a náprsenkou - to je zbarvení, které dělá bernského salašnického psa tím, čím je. A když má ještě bílé tlapy a bílou špičku ocasu, chovatel zajásá.

Jaké předpoklady bychom měli mít

Když se rozhodnete pro bernského salašnického psa, nemusíte být velkými nadšenci, pokud jde o náročnou péči o srst. Zpravidla úplně stačí tohoto něž-

Vůči lidem i zvířatům jsou otevření, současně si ale zachovávají jistou dávku ostražitosti

ného obra jednou týdně důkladně vykartáčovat a pročešat. Doporučujeme používat dva hřebeny s různou vzdáleností zubů. Srst za ušima berňáků má sklony trochu plstnatět. Tam je třeba kontrolovat srst častěji.

Další povahovou vlastností, kterou by majitel bernského salašnického psa rozhodně měl mít, je ochota bezvýhradně sdílet svůj život se svým psem. Tito přá-

telští Švýcaři si přejí spousty pozornosti a trvají na tom, aby je lidé plně zapojili do svého života. Pro jejich dobrou pohodu je nutné úzké napojení na rodinu. Pokud se někdo rozhodne uzavřít bernského salašnického psa trvale do kotce, spáchal na něm hotovou vraždu na pokračování. Protože uzavřít na samotku je to nejhorší, co člověk může udělat tomuto společenskému a přichylnému psovi. *Met*